

Vi har selvfølgelig villet gøre opmærksom på, at vi har nogle ønsker om den fremtidige ældrepolitik og den fremtidige udvikling, og hvis regeringen vil imødekomme nogle af Venstres synspunkter, kunne vi måske få et frugtbart samarbejde. Jeg hørte med glæde socialministeren nævne noget nyt på hjemmehjælpsområdet, og jeg noterede også, at den socialdemokratiske ordfører talte om større frihed til at træffe sit eget valg og træffe sine egne afgørelser. Det kan være, der ligger noget heri, som Venstre også kan støtte.

Jeg må sige om det fremsatte dagsordensforslag, at det har et økonomisk indhold, som er nærmest uoverskueligt i disse tider, hvor der forhandles finanslov; men det er måske ikke det, jeg hæfter mig mest ved. Forslaget indeholder en klar tone af mistillid til hele vort kommunale system, hele det kommunale selvstyre, og vi synes, det er et dårligt udgangspunkt for at løse problemerne for de ældre. Hvis forholdene skal forbedres, må det ske i et samarbejde mellem regeringen, Folketinget og kommunerne, for kun derigennem tror vi, at der kan skabes varige løsninger og varige forbedringer.

Jeg mener også, det er groft, når man i dag undervurderer den indsats, som er blevet gjort i kommunerne, og jeg er sikker på, at både dagsordenen og den debat, vi har i dag, selvfølgelig gør indtryk på de politikere, som er valgt i kommunerne.

Venstre kan ikke støtte dagsordenen fra Fremskridtspartiet; vi må meddele, at vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at Venstre ikke kan støtte dagsordenen, og det må vi jo tage til efterretning.

Men jeg vil gerne anfægte, at økonomien i dagsordenen er aldeles uoverskuelig. En masse af pindene i dagsordenen koster i og for sig ikke andet end politisk velvilje at gennemføre. Men vi lægger ikke skjul på, at mere personale, bedre boligforhold osv. for senildemente koster penge, og vi har også tidligere sagt, at pladsgaranti til plejehjem koster penge.

Men jeg tog egentlig ordet for at stille et spørgsmål til Venstres ordfører. Under Venstres socialminister blev vedtaget en lov om, at ældre kan komme på plejehjem i en anden kommune. Hvis den lov skal kunne virke, hvordan kan det så være, man ikke vil være med til at la-

ve en ankemulighed? Hvorfor vil man ikke indse i Venstre, at der sker en forskelsbehandling? Søger man optagelse på et plejehjem og det bliver nægtet, kan man i medfør af gældende lov anke kommunens afgørelse til Det Sociale Amtsankenævns; men søger man om at få en ældrebolig, er man uden nogen som helst ankemulighed. Mange kommuner har nedlagt samtlige plejehjem, og det eneste, de har, er ældreboliger eller det, socialministeren ynder at kalde moderne plejehjem. I kommuner med gammel-dags plejehjem har man en ankemulighed, men hvis man bor i en kommune med moderne plejehjem, har man ingen ankemuligheder. Kan det virkelig være rigtigt?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg forsøgte at få en kort bemærkning til hr. Jørn Pedersens indlæg, og den vil jeg så tage nu. Hr. Jørn Pedersen refererede til en tur, hvor Socialudvalget havde været rundt i det fynske og se på plejehjem og ældreboliger, specielt moderne ældreboliger. Jeg skulle have ytret mig positivt i den forbindelse, og det er der ingen tvivl om at jeg også har gjort; meget af det, vi så, var jo positivt, for vi så kun det bedste. Men vi så ikke de steder, hvor det virkelig stod galt til, og hvor problemerne mødes – altså de steder, hvor man kan sige, at de svageste ældre har behov for tryghed og for at komme på et rigtigt plejehjem, hvor trygheden er i højsædet. De steder fik vi slet ikke lov til at se.

Lad mig også sige, at hele præsentationen var meget, meget positiv og glorificerende på den tur. Det ene sted var vi inde og prøvesmage frysemaden, som var udmærket. Der var ikke noget at kritisere, bortset fra at maden efter at have været en tur i mikrobølgeovnen skrider lidt sammen og sådan noget. Men smagen var o.k., det er rigtigt.

Men vi var også inde et andet sted, hvor man gjorde opmærksom på, at hvis de svageste af de ældre – måske endda de senildemente – i det mindste befandt sig i det lokale, hvor aftensmaden blev lavet, kunne de i hvert fald lugte, at nu var der ved at ske noget. De var forberedt på det, og derfor var de i højere grad i stand til at sidde roligt og nyde deres aftensmad. Tingene rimer altså ikke helt sammen, selv om det hver for sig så flot ud; men når man så det hele samlet, var det ikke slet så flot.

Venstres ordfører mener, at vores dagsorden er udtryk for mistillid til hele det kommunale